

Forhandling

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Det fremsatte forslag er stort set identisk med et beslutningsforslag fra omtrent samme forslagsstillere fremsat for mindre end 1 år siden.

I den korte mellemliggende periode er der ikke sket ændringer i de præmisser, der ligger til grund for regeringens stillingtagen, og regeringens synspunkt er således også uændret. Konklusionen er derfor, at regeringen fortsat ikke kan tilslutte sig forslaget.

Den nuværende ordning med undervisning i naturfag på sproglig linje blev indført med gymnasireformen i 1988. Faget var med kombinationen af fysik, kemi og matematik en nyskabelse, og da gymnasireformen skulle evalueres, nedsatte Undervisningsministeriet i sommeren 1993 en arbejdsgruppe, der fik den særlige opgave at se på netop dette fag.

Ingen af de seks modeller, som udvalget endte med at beskrive, vandt politisk tilslutning, især fordi ingen ville pege på, hvilke fag der skulle beskæres eller helt fjernes fra den obligatoriske fagrække for at skabe plads til en udvidelse af timetallet til naturfag.

Den såkaldte model II stammer fra den forsøgsordning, der blev åbnet for, da Folketinget med vedtagelsen af finansloven for 1996 gav mulighed for i en kortere periode at finansiere 1 ekstra time om ugen til naturfag for eleverne i 1. g. Det skete med nogen betænkelighed, da alle vidste, at en permanent udvidelse af timetallet ikke ville være realistisk.

Efteråret 1999 foretog en evalueringsgruppe en vurdering af erfaringerne med model II. Gruppens hovedkonklusion var, at forsøget var vellykket for de elever, der havde deltaget.

Det var imidlertid desværre kun et mindretal af gymnasierne – nemlig 38 ud af 144 – der havde valgt at tilbyde ordningen. Det var således tre fjerdedele af landets gymnasier, der ikke ønskede at forsøge sig med model II, på trods af at udvidelsen af timetallet og lærernes øgede rettarbejde blev betalt via finansloven.

Da den særlige finanslovbevilling udløb, ophørte den statslige finansiering af ordningen. Det betød dog ikke, at ordningen ophørte. Ministeriet har meddelt skolerne, at alle, som ønsker at udbyde naturfag efter model II, vil kunne opnå dispensation fra gymnasiebekendtgørelsen. De skal selv afholde omkostningerne inden

for de ressourcer, der følger af den såkaldte timestyringsmodel, som er tildelt skolen.

Model II finansieres således på linje med skolens øvrige tilbud om valgfag. Ordningen vil lægge beslag på ca. 2 pct. af skolens ressourcer til valgfag. I de 2 skoleår er der godt 30 gymnasiere, der har benyttet sig af muligheden for at få omtalte dispensation.

Som det også var tilfældet for 1 år siden, da vi drøftede samme forslag, har skolerne således allerede i dag mulighed for at tilbyde deres sproglige elever naturfag efter model II.

De har også andre muligheder, f.eks. den mulighed, der findes på hf med to adskilte fag, fysik, kemi og matematik, hvilket også sker på enkelte skoler.

Det er muligvis denne ordning, forslagsstillerne bag beslutningsforslaget har i tankerne som en alternativ mulighed, hvilket imidlertid ikke løser forslagens afgørende problemer, der er de samme som i det tilsvarende forslag fra folketingsmødet 1999-2000.

Dengang nævnte jeg tre væsentlige grunde til, at regeringen ikke kunne tilslutte sig det daværende beslutningsforslag, og jeg skal gerne gentage de centrale.

For det første er det ikke givet, at det er hensigtsmæssigt at øge arbejdsbelastningen yderligere for de sproglige gymnasieelever. Samtidig med en obligatorisk model II eller tilsvarende vil man forrykke balancen mellem de naturvidenskabelige og de sproglige fag, også med hensyn til arbejdsbelastningen, og det var en del af forudsætningen for gymnasireformen.

For det andet vil en obligatorisk model II eller tilsvarende betyde årlige merudgifter for staten på omkring 13 mio. kr.

For det tredje vil jeg fastholde, at vi må se de videre erfaringer med model II og andre løsningsmuligheder i et bredere perspektiv, nemlig det, som ligger i udviklingsprogrammet for fremtidens ungdomsuddannelser.

Folketinget vedtog det enstemmigt i foråret 1999. Jeg mener, det er vigtigt at afvente, men selvfølgelig også tæt at følge de erfaringer, som er på vej, med andre forløgstyper, som har betydning for fagenes indhold, samspillet mellem fagene, fagrækker og elevernes arbejdsbelastning, før der ændres på fagsammensætningen i gymnasiet.

Jeg er fortsat helt overbevist om, at når vi på baggrund af bl.a. erfaringerne fra udviklingsprogrammet om få år skal beslutte os for, hvordan fremtidens gymnasium skal være indrettet,